

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขที่ 7604
วันที่ 15 มี.ค. 2560
เวลา 15.22 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๕๗๗

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ สิงหาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

รับทราบ
ที่ ๖๓๐/๖๐ ๑๑ มี.ค. ๖๐
เวลา 15.28 น. มี.ค.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๒๒ (งานคดี)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (D/ส.สง.ภท/010) www.cabinet.thaigov.go.th.

รับทราบ
ที่ ๗๗ (๖๖) ๒๕๖๐
ที่ ๑ มี.ค. ๖๐
เวลา ๑๕.๓๐ น.
สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ดังต่อไปนี้
- (๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “หนี้สาธารณะ” และ “รัฐวิสาหกิจ” และเพิ่มบทนิยามคำว่า “ธุรกิจบริหารสินทรัพย์” และ “ธุรกิจประกันสินเชื่อ” (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)
- (๒) แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๑)
- (๓) แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อกำหนดการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ กรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๒)
- (๔) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖)
- (๕) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การลงทุนของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖/๘ และยกเลิกมาตรา ๓๖/๙)
- (๖) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๖/๑๑ และมาตรา ๓๖/๑๒)

เหตุผล

โดยที่สมควรกำหนดขอบเขตของนิยามคำว่าหนี้สาธารณะให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ โดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน และหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจนปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการกรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ รวมทั้งแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ และพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ และหลักเกณฑ์การลงทุนของกองทุนเพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนมีความคล่องตัว และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “หนี้สาธารณะ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หนี้สาธารณะ” หมายความว่า หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจกู้ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ โดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน และหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ธุรกิจบริหารสินทรัพย์” และ “ธุรกิจประกันสินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การบริหารหนี้สาธารณะ” และ “การค้ำประกัน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

“ธุรกิจบริหารสินทรัพย์” หมายความว่า ธุรกิจการบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์

“ธุรกิจประกันสินเชื่อ” หมายความว่า ธุรกิจการให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่บุคคล เพื่อให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงิน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิก (ค) ของบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคน เป็นกรรมการ”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

“ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๑ ให้ถือว่า คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่ และให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินงานต่อไปได้ โดยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐ รวมทั้งหนี้เงินกู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนี้เงินกู้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ ที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

“เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๖/๘ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) กรณีการลงทุนในประเทศให้นำไปลงทุนได้ดังนี้

(ก) ตราสารหนี้ที่ออกหรือค้ำประกันโดยกระทรวงการคลัง

- (ข) ตราสารหนี้ที่ออกโดยธนาคารแห่งประเทศไทย
 (ค) ตราสารหนี้อื่นที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือสูงสุดจากสถาบัน
 จัดอันดับความน่าเชื่อถือ
 (ง) ทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืนซึ่งตราสารหนี้ที่ออกโดย
 กระทรวงการคลังหรือธนาคารแห่งประเทศไทย
 (จ) เงินฝากหรือบัตรเครดิตเงินฝากของสถาบันการเงินภาครัฐ หรือธนาคารพาณิชย์
 ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖/๙ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ
 พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) ของมาตรา ๓๖/๑๑ แห่ง
 พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
 การบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๗/๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกองทุน
 มอบหมาย”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้
 สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒)
 พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖/๑๒ ให้นำมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการ
 กองทุนและคณะกรรมการที่คณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งโดยอนุโลม และให้กรรมการใน
 คณะกรรมการกองทุนและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรี
 กำหนด”

มาตรา ๑๔ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายและกำกับ
 การบริหารหนี้สาธารณะซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ใน
 ตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
 นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่สมควรกำหนดขอบเขตของนิยามคำว่าหนี้สาธารณะให้มีความชัดเจน โดยไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ โดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้าประกัน และหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจนปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ อำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ รวมทั้งแก้ไขอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ และพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศและหลักเกณฑ์การลงทุนของกองทุน เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีสาระสำคัญดังนี้

๒.๑ กำหนดให้ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ กำหนดความหมายของ “หนี้สาธารณะ” ให้หมายความถึง หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจกู้ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้าประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ โดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้าประกัน และหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อไม่นับรวมหนี้ของหน่วยงานดังกล่าวที่มีการดำเนินงานในลักษณะเป็นตัวกลางทางการเงิน (financial intermediaries) และไม่ได้ก่อให้เกิดภาระกับรัฐบาลเป็นหนี้สาธารณะ และกำหนดบทนิยามคำว่า “ธุรกิจบริหารสินทรัพย์” และ “ธุรกิจประกันสินเชื่อ” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมนิยามคำว่า “หนี้สาธารณะ” และแก้ไขนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออก (ร่างมาตรา ๓ - ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ เป็นกรรมการในคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อให้การพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับรัฐวิสาหกิจมีข้อมูลที่ครบถ้วน สมบูรณ์ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ กำหนดการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ กรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ

ทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่ และให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินงานต่อไปได้ โดยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน (ร่างมาตรา ๗)

๒.๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะให้มีอำนาจในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐ รวมทั้งหนี้เงินกู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนี้เงินกู้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ ที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้าประกัน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ และให้สำนักงานฯ มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ด้วย (ร่างมาตรา ๘ และร่างมาตรา ๙)

๒.๖ กำหนดให้กองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ สามารถลงทุนในตราสารหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย ตลอดจนทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืนซึ่งตราสารหนี้ที่ออกโดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ และกำหนดให้การฝากเงินเป็นการลงทุนในรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้กองทุนมีกรอบการลงทุนในประเทศที่กว้างยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑)

๒.๗ กำหนดให้คณะกรรมการกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศมีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมายได้ และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมและผลประโยชน์ตอบแทนของอนุกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

๒.๘ กำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปได้จนกว่าจะครบวาระ เพื่อให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเดิมสามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๙ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๕)

ตารางเปรียบเทียบ
พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘
กับร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ การบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการ บริหารหนี้สาธารณะ</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ การบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“หนี้สาธารณะ” หมายความว่า หนี้ที่กระทรวงการคลังหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค่าประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน โดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“การบริหารหนี้สาธารณะ” หมายความว่า การก่อหนี้ โดยการกู้หรือการค้าประกัน การชำระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “หนี้สาธารณะ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“หนี้สาธารณะ” หมายความว่า หนี้ที่กระทรวงการคลังหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค่าประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารหนี้ หรือธุรกิจประกันหนี้ เชื่อ โดยกระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน และหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย”</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ธุรกิจบริหารหนี้” และ “ธุรกิจประกันสินเชื่อ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “การบริหารหนี้สาธารณะ” และ “การค้าประกัน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘</p> <p>“ธุรกิจบริหารหนี้” หมายความว่า ธุรกิจการบริหารหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารหนี้สาธารณะ</p> <p>“ธุรกิจประกันสินเชื่อ” หมายความว่า ธุรกิจการให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่บุคคลเพื่อให้ได้รับสินเชื่อจากสถาบันการเงิน”</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้หนี้สาธารณะรวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารหนี้ หรือ ธุรกิจ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ ที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน และหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นหนี้ของหน่วยงานที่มีการดำเนินงานในลักษณะเป็นตัวกลางทางการเงิน (financial intermediaries) และไม่ได้ก่อให้เกิดภาระกับรัฐบาล</p> <p>เพื่อกำหนดความหมายของธุรกิจบริหารหนี้ และธุรกิจประกันสินเชื่อให้ชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๔	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>“การค้าประกัน” หมายความว่า</p> <p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า</p> <p>“๑๓๑” หมายความว่า</p> <p>(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิก (ค) ของบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๔</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้รัฐวิสาหกิจมีความเฉพาะถึงองค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของจัดตั้งขึ้น และบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่องค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐ หรือหน่วยงานธุรกิจดังกล่าวมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ</p>
<p>มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมบัญชีกลาง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย</p>	<p>“มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมบัญชีกลาง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับกำกับการบริหารหนี้สาธารณะให้รวมถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจด้วย</p>

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสามคนเป็นกรรมการ</p> <p>๑๓๖ ๑๓๖</p> <p>มาตรา ๓๒ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี</p> <p>๑๓๖ ๑๓๖</p> <p>กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>	<p>เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง จำนวนสามคน เป็นกรรมการ”</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้กรรมการที่เหลืออยู่ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ</p>
<p>มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ ตลอดจนหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินและสถาบันการเงินภาคีรัฐที่ กระทรวงการคลังไม่ได้กำกับระกัน รวมถึงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณการความต้องการเงินของภาครัฐและกิจการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ</p> <p>๑๓๖ ๑๓๖</p>	<p>“ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรานี้ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมด เท่าที่เหลืออยู่ และให้คณะกรรมการดังกล่าวดำเนินงานต่อไปได้ โดยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“(๑) ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐ รวมทั้งหนี้เงินกู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนี้เงินกู้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ ที่กระทรวงการคลังไม่ได้กำกับระกัน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ”</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีอำนาจในการศึกษาการบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐรวมทั้งหนี้เงินกู้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ</p>

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่คณะรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการมอบหมาย</p> <p>มาตรา ๓๖/๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีความจำเป็นต่องำเงินของกองทุนไปใช้จ่ายตามมาตรา ๓๖/๖ และมาตรา ๓๖/๗ เงินของกองทุนอาจนำไปลงทุนได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การการลงทุนในประเทศ</p> <p>(ก) ลงทุนในตราสารหนี้ที่ออกหรือค่าประกัน โดยกระทรวงการคลังหรือตราสารหนี้อื่นที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือสูงสุดจากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ</p> <p>(ข) ทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืนซึ่งตราสารหนี้ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง</p> <p>๓๑ ๓๒</p>	<p>มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘</p> <p>“เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๖/๘ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปแทน</p> <p>“(๑) การการลงทุนในประเทศให้นำไปลงทุนได้ดังนี้</p> <p>(ก) ตราสารหนี้ที่ออกหรือค่าประกัน โดยกระทรวงการคลัง</p> <p>(ข) ตราสารหนี้ที่ออกโดยธนาคารแห่งประเทศไทย</p> <p>(ค) ตราสารหนี้อื่นที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือสูงสุดจากสถาบันจัดอันดับความน่าเชื่อถือ</p> <p>(ง) ทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืนซึ่งตราสาร</p>	<p>ที่กระทรวงการคลังไม่ได้คำปรึกษา เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายและกำกับกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมกรอบการลงทุนของกองทุนบริหารเงินเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ และพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ ให้สามารถลงทุนในตราสารหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย การทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืนซึ่งตราสารหนี้ที่ออกโดยธนาคารแห่งประเทศไทย และเงินฝากหรือบัตรเครดิตเงินฝาก</p>

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘	ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๓๖/๙ ในระหว่างที่ยังมิได้นำเงินของกองทุนไปลงทุนตามมาตรา ๓๖/๘ ให้นำไปฝากไว้ที่ธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ หรือธนาคารพาณิชย์ที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด</p> <p>มาตรา ๓๖/๑๑ คณะกรรมการกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุนให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของกองทุน</p> <p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเงินของกองทุนไปลงทุน และการทำธุรกรรมเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุน</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและจ่ายเงินของกองทุน</p> <p>(๔) กำกับดูแลการดำเนินงานของผู้จัดการกองทุน ผู้ช่วยผู้จัดการกองทุน และผู้บริหารสินทรัพย์ของกองทุนในการจัดการเงินของกองทุน</p> <p>(๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้จัดการกองทุน ผู้ช่วยผู้จัดการกองทุน และผู้บริหารสินทรัพย์ของกองทุน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p>หน้าที่ออกโดยกระทรวงการคลังหรือธนาคารแห่งประเทศไทย หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖/๙ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑</p> <p>มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) ของมาตรา ๓๖/๑๑ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑</p>	<p>ของสถาบันการเงินภาครัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด</p> <p>ยกเลิกการนำเงินของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศไปฝากไว้ที่ธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือธนาคารพาณิชย์ไปลงทุนที่ยังมิได้นำเงินไปลงทุน</p>

<p>พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนผู้จัดการกองทุน</p> <p>(๗) ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเกี่ยวกับการบริหารกิจการของกองทุน ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน และค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการค้าเป็นงานของกองทุน การบริหารงานบุคคล การจ้างผู้บริหารสินทรัพย์ของกองทุน การบัญชี และการตรวจสอบภายใน</p> <p>(๘) ปฏิบัติงานอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุนที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๓๖/๑๒ ให้นำมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการกองทุนโดยอนุโลม และให้กรรมการในคณะกรรมการกองทุนได้รับเบี้ยประชุมหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด</p>	<p>“(๗/๑) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมาย”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๓๖/๑๒ ให้นำมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการประชุมของคณะกรรมการกองทุนและคณะกรรมการที่คณะกรรมการในคณะกรรมการกองทุนแต่งตั้งโดยอนุโลม และให้กรรมการในคณะกรรมการกองทุนและอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด”</p>	<p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้คณะกรรมการกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อบริหารหนี้สาธารณะตามที่คณะกรรมการกองทุนมอบหมาย</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมและการลงมติของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ มาใช้บังคับกับคณะกรรมการโดยอนุโลม และให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมหรือผลประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด</p>

<p>พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๔ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ ในตำแหน่งต่อไปได้นานกว่าจะครบวาระ</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>เพื่อรองรับให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเดิม สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้นานกว่าจะครบวาระ</p>
<p>ผู้รับสนองพระราชโองการ</p>	<p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	

หลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กฎหมายใหม่

แก้ไข/ปรับปรุง

ยกเลิก

ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

๑. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๑.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจคืออะไร

เพื่อให้ขอบเขตหรือนิยามของหนี้สาธารณะมีความชัดเจนสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย และแก้ไขนิยามรัฐวิสาหกิจให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อให้มีมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลหนี้สาธารณะที่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ

เพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องใด

การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในครั้งนี้ เป็นการแก้ไขข้อจำกัดและความไม่ชัดเจนของกฎหมายใน ๓ ประเด็นสำคัญ โดยมีเหตุผลความจำเป็น ดังต่อไปนี้

ประเด็น ๑ : การแก้ไขขอบเขตหรือนิยามของหนี้สาธารณะและรัฐวิสาหกิจ

(๑) ขอบเขตหรือนิยามของหนี้สาธารณะ

เจตนารมณ์ของกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะที่บัญญัติไม่นับรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินเป็นหนี้สาธารณะ เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวถือเป็นตัวกลางในระบบเศรษฐกิจ (Financial Intermediary) ที่ทำหน้าที่กู้เงินมาเพื่อให้กู้ต่ออีกทอดหนึ่ง ภาระหนี้จึงตกอยู่กับเอกชน/ภาครัฐที่เป็นผู้กู้เงิน ไม่ใช่หน่วยงานภาคการเงิน และนับเป็นหนี้ของภาคเอกชนหรือภาครัฐแล้ว หากนับหนี้ของหน่วยงานดังกล่าวเป็นหนี้สาธารณะอีก จะเป็นการนับหนี้ซ้ำ

กรณีหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) : หลักการเดิมของกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะเห็นว่า หนี้ของ ธปท. เกิดจากการดูดซับสภาพคล่องในการดำเนินนโยบายการเงินในฐานะธนาคารกลาง ธปท. จึงถือว่าเป็นหน่วยงานภาคการเงิน (Financial Sector) จึงไม่นับเป็นหนี้สาธารณะ

ต่อมาในปี ๒๕๕๑ ได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้ ธปท. มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น ดังนั้น ปัจจุบัน ธปท. จึงถือเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ ตาม พ.ร.บ.การบริหารหนี้สาธารณะฯ หนี้เงินกู้ของ ธปท. จึงถือเป็นหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องแก้ไขประเด็นดังกล่าวให้ชัดเจน และเป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมของกฎหมาย

กรณีหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ และธุรกิจประกันสินเชื่อ : ที่ผ่านมากการประกอบธุรกิจของหน่วยงานในภาคการเงิน (Financial Sector) จะมีลักษณะของการให้กู้ยืมหรือให้สินเชื่อเป็นหลัก แต่ด้วยสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินในประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป หน่วยงานภาคการเงินที่รัฐจัดตั้งขึ้นมีลักษณะการดำเนินธุรกิจในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น โดยไม่จำกัดเฉพาะการให้สินเชื่อหรือให้กู้ยืมเงิน

เท่านั้น อาทิ การทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ การทำธุรกิจค้าประกันสินเชื่อ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมาย การบริหารหนี้สาธารณะเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินธุรกิจของหน่วยงานในภาคการเงินดังกล่าว

(๒) นิยามของ“รัฐวิสาหกิจ”

เนื่องจากรัฐบาลดำเนินนโยบายสาธารณะ (Public Policy) ผ่านรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ (ข) เท่านั้น โดยกระทรวงการคลังได้เข้าค้าประกันเงินกู้ ปรับโครงสร้างหนี้ ชำระหนี้แทน และให้กู้ต่อ เพื่อสนับสนุน การดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐผ่านรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ในขณะที่รัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ได้แก่ บริษัท จำกัดและบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ/หรือ (ข) เป็นกิจการที่ จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการและความคล่องตัวในการแข่งขันทางธุรกิจ จึงไม่มีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนหรือความช่วยเหลือทางการเงินจากภาครัฐ และไม่ถือเป็นหน่วยรับ งบประมาณตามร่าง พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. (ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาแก้ไขกฎหมาย) จึงจำเป็นต้อง แก้ไขขอบเขตนิยามรัฐวิสาหกิจตาม พ.ร.บ. การบริหารหนี้สาธารณะฯ โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออก

ประเด็นที่ ๒ : การปรับปรุงมาตรการกำกับดูแลหนี้สาธารณะให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

(๑) องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

ด้วยคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (คณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ) มี อำนาจหน้าที่ในการเสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ รายงานสถานะของหนี้สาธารณะ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์การกู้เงินเพื่อใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ แต่ปัจจุบันองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ ยังขาดสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจโดยตรง จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการฯ เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

(๒) การนับองค์ประชุมของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

ด้วยกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในปัจจุบันกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ ให้มีกรรมการจำนวน ๑๒ คน ซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ๙ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คน โดยการนับ องค์ประชุมจะต้องมีจำนวนกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ยังมิได้มีการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด เช่น กรณีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ จะส่งผลต่อการนับองค์ประชุมของคณะกรรมการได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจึงจำเป็นต้องเพิ่มเติมประเด็นดังกล่าวให้ชัดเจน

(๓) อำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.)

เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ภาพรวมของหนี้ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดนำเสนอต่อคณะกรรมการ นโยบายหนี้ฯ ได้อย่างครบถ้วนรอบด้าน จึงจำเป็นต้องปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ สบน. ในการทำหน้าที่ศึกษา วิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐในแต่ละปี เพื่อประโยชน์ ในการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ รวมทั้งการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้ของ หน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะด้วย

นอกจากนี้ เนื่องจากในปัจจุบันการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะและการรายงานสถานะหนี้ สาธารณะตามกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนด สบน. ดำเนินการโดยการขอความร่วมมือให้หน่วยงานต่างๆ จัดส่ง แผนความต้องการกู้เงินและรายงานสถานะหนี้ของหน่วยงานตามระเบียบกระทรวงการคลังเท่านั้น ซึ่งไม่มี

สภาพบังคับ (Law Enforcement) จึงจำเป็นต้องเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อให้ สบง. มีอำนาจเรียกข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ ได้ ซึ่งจะทำให้มีข้อมูลที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ ๓ : การปรับปรุงการดำเนินงานของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ และพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๑) ข้อจำกัดในการลงทุนของกองทุนฯ

กองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (กองทุนฯ) จัดตั้งขึ้นในกระทรวงการคลัง มีหน้าที่บริหารเงินกู้ที่ได้รับจากกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๔/๑ (เงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ) และมาตรา ๒๕/๑ (เงินกู้เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ) ทั้งนี้ ผลตอบแทนที่กองทุนฯ ได้รับจากการบริหารเงินดังกล่าวจะมีส่วนช่วยลดภาระต้นทุนการกู้เงินของกระทรวงการคลังได้ อย่างไรก็ตาม กฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในปัจจุบันได้กำหนดกรอบการลงทุนของกองทุนฯ ไว้ค่อนข้างจำกัด ซึ่งทำให้กองทุนฯ เสียโอกาสในการลงทุนในตราสารหนี้ที่มีความมั่นคงภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายเพื่อขยายกรอบการลงทุนในประเทศเพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนฯ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๒) อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนฯ

คณะกรรมการกองทุนฯ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุนฯ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงทุนและการทำธุรกรรมป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนฯ ซึ่งปัจจุบันภารกิจในการกำกับดูแลการดำเนินงานของกองทุนฯ ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน จึงต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญจากสาขาต่างๆ ร่วมพิจารณา จึงจำเป็นต้องเพิ่มเติมอำนาจคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายได้

๑.๒ ความจำเป็นที่ต้องทำภารกิจ

ในช่วงสิบกว่าปีที่ผ่านมารัฐบาลและหน่วยงานภาครัฐต่างๆ มีแนวโน้มก่อหนี้เพิ่มสูงขึ้น แต่ภายใต้กฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะมีข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะความไม่ชัดเจนของขอบเขตหรือนิยามของ “หนี้สาธารณะ” รวมทั้งยังขาดเครื่องมือในการกำกับดูแลหนี้สาธารณะและติดตามหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่ถือเป็นหนี้สาธารณะที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ กรอบการลงทุนของกองทุนฯ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ช่วยสนับสนุนภารกิจการบริหารหนี้สาธารณะของกระทรวงการคลังมีข้อจำกัด ซึ่งทำให้การลงทุนของกองทุนฯ เป็นไปอย่างยากลำบาก จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้ขอบเขตของหนี้สาธารณะมีความชัดเจนสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย นิยามรัฐวิสาหกิจสอดคล้องกับสภาวะการณปัจจุบัน และการกำกับดูแลหนี้สาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนเพิ่มโอกาสให้กองทุนฯ สามารถลงทุนในตราสารหนี้และฝากเงินกับสถาบันการเงินที่มีความมั่นคงภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสมได้

หากไม่ทำภารกิจนั้นจะมีผลประการใด

๑. ขอบเขตนิยามหนี้สาธารณะไม่เป็นไปตามหลักการของกฎหมาย และนิยามรัฐวิสาหกิจไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

๒. มาตรการกำกับดูแลหนี้สาธารณะโดยกลไกของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (คณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ) และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะภายใต้กฎหมายปัจจุบัน ไม่ครอบคลุมเพียงพอ

๓. การดำเนินงานของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (กองทุนฯ) มีข้อจำกัด ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินลงทุน

๑.๓ การดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มีกี่ทางเลือก มีทางเลือกอะไรบ้าง
ไม่มีทางเลือกอื่น

แต่ละทางเลือกมีข้อดีข้อเสียอย่างไร

๑.๔ มาตรการที่บรรลุวัตถุประสงค์ของภารกิจ มีดังต่อไปนี้

๑.๔.๑ การแก้ไขขอบเขตและนิยามให้ชัดเจนและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

(๑) แก้ไขขอบเขตนิยามของ “หนี้สาธารณะ” โดยกำหนดให้ชัดเจนว่าไม่นับรวมหนี้ของ ธปท. และหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์และธุรกิจประกันสินเชื่อที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน

(๒) แก้ไขนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ได้แก่ บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ/หรือ (ข) ออก

๑.๔.๒ การปรับปรุงมาตรการกำกับดูแลหนี้สาธารณะให้มีความครอบคลุมมากขึ้น

(๑) การเพิ่มเติมผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) ในองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย

(๒) การเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประชุมคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ กรณีมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน

(๓) การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของ สบง. ในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะ และเพิ่มเติมอำนาจ สบง. ในการเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๑.๔.๓ การปรับปรุงการดำเนินงานของกองทุนฯ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(๑) ปรับปรุงกรอบการลงทุนในประเทศของกองทุนฯ ให้สามารถลงทุนในตราสารหนี้ของ ธปท. ตลอดจนทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืนซึ่งตราสารหนี้ที่ออกโดย ธปท. ได้ นอกจากนี้ ยังกำหนดให้การฝากเงินถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง โดยให้สามารถลงทุนในเงินฝากหรือบัตรเงินฝากของสถาบันการเงินภาครัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่คณะกรรมการกองทุนฯ กำหนดได้ ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานของกองทุนฯ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งนี้ กรอบการลงทุนที่แก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวยังคงเป็นตราสารหนี้ที่มีความมั่นคง จึงไม่เป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับกองทุนฯ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางเปรียบเทียบการแก้ไขเพิ่มเติมกรอบการลงทุนของกองทุนฯ

การลงทุน	กรอบการลงทุน	
	ตามกฎหมายปัจจุบัน (มาตรา ๓๖)	ตามร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม
ในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - ตราสารหนี้ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง - ตราสารหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน - ตราสารหนี้ที่มี Rating สูงสุด (จำกัดเฉพาะ Issue Rating เท่านั้น) 	<ul style="list-style-type: none"> - ตราสารหนี้ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง - ตราสารหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน - <u>ตราสารหนี้ที่ออกโดย ธปท.</u> - ตราสารหนี้ที่มี Rating สูงสุด (จำกัดเฉพาะ Issue Rating เท่านั้น)
	<ul style="list-style-type: none"> - ทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืน (Reverse Repo) ตราสารหนี้ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง 	<ul style="list-style-type: none"> - ทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืน (Reverse Repo) ตราสารหนี้ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง <u>หรือ ธปท.</u>
	-	<u>เงินฝากหรือบัตรเงินฝากของสถาบันการเงินภาครัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด</u>
ต่างประเทศ	<p>ตราสารหนี้ที่ออกเป็นเงินตราสกุลหลักและออกหรือค้ำประกันโดย</p> <ul style="list-style-type: none"> - รัฐบาลต่างประเทศ - สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ - สถาบันการเงินระหว่างประเทศ <p>ทั้งนี้ ตราสารหนี้ดังกล่าวต้องมี Rating สูงสุด (จำกัดเฉพาะ Issue Rating เท่านั้น)</p>	คงเดิม

(๒) เพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการได้ ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานของกองทุนฯ มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๑.๕ การกีดกันจะแก้ไขปัญหาหรือข้อบกพร่องนั้นได้เพียงใด

เมื่อมีการแก้ไขพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ จะสามารถแก้ไขปัญหาและข้อบกพร่องต่างๆ และจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาคการคลังของประเทศ ดังนี้

๑.๕.๑ ขอบเขตหรือนิยามของหนี้สาธารณะมีความชัดเจนและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และนิยามของรัฐวิสาหกิจสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของกระทรวงการคลังและสะท้อนภาระหนี้สาธารณะที่แท้จริงของภาครัฐ

๑.๕.๒ มีมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลหนี้สาธารณะตลอดจนหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลภาวะทางการคลังได้อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการประเมินภาวะความเสี่ยงและการกำหนดนโยบายทางการคลังของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

๑.๕.๓ การขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ จะช่วยให้กองทุนฯ มีช่องทางการลงทุนที่หลากหลายมากขึ้น และสร้างโอกาสให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดภาระต้นทุนการกู้เงินของกระทรวงการคลังได้ นอกจากนี้ การขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ ให้มีความหลากหลายในผลิตภัณฑ์ตราสารหนี้จะช่วยเพิ่มบทบาทการลงทุนของกองทุนฯ ในตลาดตราสารหนี้ในประเทศ และจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศให้มีสภาพคล่องเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนและสอดคล้องกับภารกิจของ สบн. ในการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศให้เป็น ๑ ใน ๓ เสาหลักทางการเงิน

๑.๖ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจคืออะไร

ขอบเขตของหนี้สาธารณะมีความชัดเจนสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย นิยามรัฐวิสาหกิจ สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งมีมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลหนี้สาธารณะที่ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพ ตลอดจนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองทุนฯ

ตัวชี้วัดความสัมฤทธิ์ของกฎหมายมีอย่างไร

(๑) การรายงานสถานะหนี้สาธารณะเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) การดำเนินงานของกองทุนฯ มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยผลตอบแทนจากการลงทุนผ่านเกณฑ์

ตัวชี้วัดทุนหมุนเวียนตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

๑.๗ การทำภารกิจสอดคล้องกับพันธกรณีและความผูกพันตามหนังสือสัญญาที่ประเทศไทยมีต่อรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศใด ในเรื่องใด

ไม่มี

การดำเนินการดังกล่าวจะเป็นผลดีหรือก่อให้เกิดภาระแก่ประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

๒. ผู้ทำภารกิจ

๒.๑ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพ ต้นทุน และความคล่องตัวแล้ว เหตุใดจึงไม่ควรให้เอกชนทำภารกิจนี้

ตามพระราชบัญญัติปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐ ได้กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดให้การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะเป็นอำนาจหน้าที่ของ สบн. ประกอบกับกองทุนฯ เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นในสังกัดกระทรวงการคลัง ดังนั้น ในการแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะจึงเป็นภารกิจของกระทรวงการคลังโดยตรง

ภารกิจนี้ควรทำร่วมกับเอกชนหรือไม่ อย่างไร

ไม่ควร เนื่องจากเป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

๒.๒ เมื่อคำนึงถึงประสิทธิภาพและประโยชน์ที่จะเกิดแก่การให้บริการประชาชน ควรทำภารกิจนี้ร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไม่ควร เนื่องจากตามกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ สบн. โดยตรง

๒.๓ ภารกิจดังกล่าวหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำ จะได้ประโยชน์แก่ประชาชนมากกว่าหรือไม่

แม้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะไม่ได้เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบในการแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะ แต่เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้ ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการตามที่กฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะกำหนดในเรื่องของการนำส่งข้อมูลต่างๆ ให้ สบн. ด้วย

๓. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๓.๑ การจัดทำภารกิจนั้นมีความสอดคล้องกับเรื่องใด อย่างไร

- หน้าที่หลักของหน่วยงานของรัฐ (ตามภารกิจพื้นฐาน (Function) ในเรื่องการบริหารหนี้สาธารณะ
- หน้าที่ของรัฐและแนวนโยบายแห่งรัฐ ในเรื่องการรักษาวินัยการเงินการคลัง
- ยุทธศาสตร์ชาติ ในเรื่องที่ ๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ (ข้อ ๕ การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ)
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในเรื่อง
- แนวทางการปฏิรูปประเทศ ในด้านกฎหมาย (การดำเนินการปรับปรุงกฎหมายสอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย) ทั้งนี้ ตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓.๒ การทำภารกิจนั้นสามารถใช้มาตรการทางบริหารโดยไม่ต้องออกกฎหมายได้หรือไม่

ไม่สามารถใช้มาตรการทางบริหารได้

ถ้าใช้มาตรการทางบริหารจะมีอุปสรรคอย่างไร :-

๓.๓ ในการทำภารกิจนั้น เหตุใดจึงจำเป็นต้องตรากฎหมายในขณะนี้

ปัจจุบันหน่วยงานภาครัฐมีแนวโน้มก่อหนี้เพิ่มสูงขึ้น ภารกิจของกระทรวงการคลังในการกำกับดูแลหนี้สาธารณะตลอดจนหนี้ของหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ จึงมีความสำคัญต่อภาคการเงินการคลังของประเทศเป็นอย่างยิ่ง และโดยที่การแก้ไขกฎหมายดังกล่าวจะมีส่วนช่วยปฏิรูปการคลังในการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศให้มีความชัดเจน โปร่งใส และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

๓.๔ การใช้บังคับกฎหมายและระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

(ก) การใช้บังคับกฎหมาย

- ต้องใช้บังคับพร้อมกันทุกท้องที่ทั่วประเทศ เนื่องจากกฎหมายมีผลบังคับใช้เป็นการทั่วไป กับหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ
- ทอยใช้บังคับเป็นท้องที่ๆ ไป เนื่องจาก.....
ใช้บังคับเพียงบางท้องที่ เนื่องจาก.....

(ข) ระยะเวลาในการใช้บังคับกฎหมาย

- ใช้บังคับทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากต้องการให้ภารกิจในการบริหาร หนี้สาธารณะ ตลอดจนการดำเนินงานของกองทุนฯ มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะที่แก้ไขใหม่
- มีการทอระยะเวลาในการบังคับใช้เป็นเวลาเท่าใด เพราะเหตุใด
- ควรกำหนดระยะเวลาการสิ้นสุดไว้ด้วยหรือไม่ เพราะเหตุใด.....

๓.๕ เหตุใดจึงไม่สมควรตราเป็นกฎในลักษณะอื่น เช่น ข้อบัญญัติท้องถิ่น

การแก้ไขกฎหมายตามหลักการที่เสนอ จำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมในกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่ใช้บังคับกับการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศ ไม่อาจตราเป็นกฎหมายอื่นหรือ กฎหมายลำดับรองได้

๓.๖ ลักษณะการใช้บังคับ

- ควบคุม กำกับ/ติดตาม (ข้ามไปข้อ ๓.๘) ส่งเสริม
- ระบบผสม

เหตุใดจึงต้องใช้ระบบดังกล่าว

ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดมาตรการทางกฎหมายในเชิงกำกับ/ติดตาม โดยให้อำนาจหน้าที่ สบง. ในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะและหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะ เพื่อนำเสนอ คณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะ นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มเติมอำนาจ สบง. ในการเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือ เอกสารที่เกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นมาตรการบังคับทางปกครองของฝ่ายบริหาร

๓.๗ การใช้ระบบอนุญาตในกฎหมาย

๓.๗.๑ เพราะเหตุใดจึงกำหนดให้ใช้ระบบอนุญาต หรือใช้ระบบอื่นที่มีผลเป็นการควบคุม

๓.๗.๒ มีการกำหนดค่าธรรมเนียมการอนุญาตหรือไม่ ถ้ามี มีความจำเป็นอย่างไร คุ่มค่าต่อภาระ ที่เกิดแก่ประชาชนอย่างไร

๓.๗.๓ มีหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจในการอนุญาตหรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๔ มีขั้นตอนและระยะเวลาที่แน่นอนในการอนุญาตหรือไม่

๓.๗.๕ มีการเปิดโอกาสให้อุทธรณ์การปฏิเสธคำขอ การให้ยื่นคำขอใหม่ หรือไม่ อย่างไร

๓.๗.๖ มีการต่ออายุการอนุญาตหรือไม่

มีการตรวจสอบก่อนการต่อใบอนุญาตหรือไม่

๓.๘ การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

๓.๘.๑ กฎหมายที่จะตราขึ้นมีการใช้ระบบคณะกรรมการหรือไม่ มีความจำเป็นอย่างไร

มีการใช้ระบบคณะกรรมการ โดยมี “คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” เพื่อทำหน้าที่พิจารณากลับกรองแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ ตลอดจนกำหนดหลักเกณฑ์การกู้เงินเพื่อใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

๓.๘.๒ คณะกรรมการที่กำหนดขึ้นมีอำนาจเข้าซ้อนกับคณะกรรมการอื่นหรือไม่

ไม่มี

หากมีความซ้ำซ้อน จะดำเนินการอย่างไรกับคณะกรรมการอื่นนั้น

๓.๘.๓ องค์ประกอบของคณะกรรมการมีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการหรือไม่

มีกรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งมาจากผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและหัวหน้าส่วนราชการ จำนวนรวม ๑๐ คน

เหตุใดจึงต้องกำหนดให้บุคคลดังกล่าวเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการ

เนื่องจากการกำหนดนโยบายและกำกับการดูแลหนี้ของหน่วยงานภาครัฐทั้งประเทศ

๓.๙ มีกรอบหรือแนวทางการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่หรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๓.๑๐ ประเภทของโทษที่กำหนด

โทษทางอาญา

โทษทางปกครอง

ระบบผสม

๓.๑๑ การกำหนดโทษทางอาญาจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผล เพราะเหตุใด

๓.๑๒ ความผิดที่กำหนดให้เป็นโทษทางอาญาเป็นความผิดที่มีความร้ายแรงอย่างไร

๔. ความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น

๔.๑ การดำเนินการตามภารกิจในเรื่องนี้มีกฎหมายอื่นในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันหรือไม่

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน เป็นกฎหมายเฉพาะที่กำหนดหลักการในการบริหารจัดการและกำกับดูแลหนี้สาธารณะของประเทศไว้เพียงฉบับเดียว การแก้ไขกฎหมายดังกล่าวไม่มีความซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติอื่นใด

๔.๒ ในกรณีที่มีกฎหมายขึ้นใหม่ เหตุใดจึงไม่ยกเลิก แก้ไขหรือปรับปรุงกฎหมายในเรื่องเดียวกันหรือทำนองเดียวกันที่มีอยู่

๕. ผลกระทบและความคุ้มค่า

๕.๑ ผู้ซึ่งได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้กฎหมาย

หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ

ผู้มีหน้าที่ตามร่างกฎหมายหรือที่จะได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมายนั้นโดยตรง

- ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
- สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
- หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ

ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่อาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

๕.๒ ผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่บุคคลดังกล่าว

ด้านเศรษฐกิจ

- เชียงบวก.....
ผู้ได้รับผลกระทบเชียงบวก.....
- เชียงลบ.....
ผู้ได้รับผลกระทบเชียงลบ.....

ด้านสังคม

- เชิงบวก

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

ด้านอื่น ๆ

- เชิงบวก : การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ภายใต้กฎหมายการบริหาร
หนี้สาธารณะที่แก้ไข จะทำให้ภารกิจการบริหารหนี้สาธารณะ และการดำเนินงาน
ของกองทุนฯ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงบวก : - ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ

- สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

- หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ

- เชิงลบ

ผู้ได้รับผลกระทบเชิงลบ

๕.๓ สิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเรื่องใดบ้างที่ต้องถูกจำกัด

การจำกัดนั้นเป็นการจำกัดเท่าที่จำเป็นหรือไม่ อย่างไร

๕.๔ ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

๕.๔.๑ ประชาชนจะมีการดำรงชีวิตที่ดีขึ้นในเรื่องใด อย่างไร และเพียงใด หรือเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากน้อยเพียงใด

๕.๔.๒ เศรษฐกิจหรือสังคมมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนได้เพียงใด

การประกอบกิจการเป็นไปได้โดยสะดวกหรือลดต้นทุนของผู้ประกอบการได้มากน้อยเพียงใด

ยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้มากน้อยเพียงใด

และส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาได้มากน้อยเพียงใด

๕.๔.๓ เสริมสร้างประสิทธิภาพหรือนวัตกรรมในการปฏิบัติราชการอย่างไร

(๑) ขอบเขตของหนี้สาธารณะมีความชัดเจนและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และขอบเขตของรัฐวิสาหกิจสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของกระทรวงการคลังและสะท้อนภาระหนี้สาธารณะที่แท้จริงของภาครัฐ

(๒) มีมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลหนี้สาธารณะตลอดจนหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลภาระทางการคลังได้อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการประเมินภาระความเสี่ยงและการกำหนดนโยบายทางการคลังของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

สามารถลดงบประมาณแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด

การขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ จะช่วยให้กองทุนฯ มีช่องทางการลงทุนที่หลากหลายมากขึ้น และสร้างโอกาสให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดภาระต้นทุนการกู้เงินของกระทรวงการคลังได้

๕.๔.๔ วิธีการและระยะเวลาประเมินผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

(๑) มีการรายงานสถานะหนี้สาธารณะตามกรอบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) มีการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนฯ ภายใต้ตัวชี้วัดทุนหมุนเวียนตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

๕.๕ ความยุ่งยากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามกฎหมาย

ไม่มี

๕.๖ ความคุ้มค่าของภารกิจเมื่อคำนึงถึงงบประมาณที่ต้องใช้ ภาระหน้าที่ที่เกิดขึ้นกับประชาชน และการที่ประชาชนจะต้องถูกจำกัดสิทธิเสรีภาพเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับ

๖. ความพร้อมของรัฐ

๖.๑ ความพร้อมของรัฐ

(ก) กำลังคนที่คาดว่าจะต้องใช้

(ข) คุณวุฒิและประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จำเป็นต้องมี

(ค) งบประมาณที่คาดว่าจะต้องใช้ในระยะห้าปีแรกของการบังคับใช้กฎหมาย

งบดำเนินงาน (ค่าเบี้ยประชุมคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ ซึ่งเพิ่มขึ้น ๑ ท่าน (ประชุม ๔ ครั้งต่อปี)

ประมาณ ๑๖๐,๐๐๐ บาท

๖.๒ ในกรณีที่ร่างกฎหมายที่มีผลต่อการจัดตั้งหน่วยงานหรืออัตรากำลัง มีความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการกำหนดอัตรากำลังและงบประมาณหรือไม่ อย่างไร

๖.๓ วิธีการที่จะให้ผู้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายมีความเข้าใจและพร้อมที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย

วิธีการสร้างความรับรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนผู้อยู่ภายใต้กฎหมาย

การเข้าถึงข้อมูลประชาชน

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบและผู้รักษาการตามกฎหมาย

๗.๑ มีหน่วยงานอื่นใดที่ปฏิบัติภารกิจซ้ำซ้อนหรือใกล้เคียงกันหรือไม่ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินการกับหน่วยงานนั้นอย่างไร ไม่มี

๗.๒ มีความเกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้

๗.๓ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นหรือไม่ อย่างไร

ภารกิจการกำกับดูแลการบริหารหนี้สาธารณะ มีการบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นผ่านกระบวนการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ ซึ่งมีการแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานซึ่งเป็นผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการคลัง เพื่อทำหน้าที่พิจารณาถ่วงดุลการกู้เงินและการปรับโครงสร้างหนี้ของหน่วยงานต่างๆ ให้อยู่ภายใต้กรอบ/หลักเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนี้ ในการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะยังต้องคำนึงถึงแผนการคลังระยะปานกลางตามที่กำหนดในกฎหมายวินัยการเงินการคลังของรัฐด้วย

๗.๔ ผู้รักษาการตามกฎหมาย ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

การกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวเป็นผู้รักษาการตามกฎหมายเนื่องจาก

กฎหมายนี้มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหนี้สาธารณะซึ่งเป็นภารกิจหลักของกระทรวงการคลัง

๘. วิธีการทำงานและตรวจสอบ

๘.๑ ระบบการทำงานที่กำหนดสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือไม่

เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น

มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์

ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ

มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

๘.๒ การเปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๘.๒.๑ ในกฎหมายมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐในเรื่องใดบ้าง
แต่ละขั้นตอนใช้เวลาดำเนินการเท่าใด

๘.๒.๒ หากมีการใช้ดุลพินิจ การใช้ดุลพินิจสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลและหลักนิติธรรม
อย่างไร

๘.๒.๓ ในการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ใช้หลักกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจเพื่อให้ประชาชน
ได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพอย่างไร

๘.๓ มีระบบการตรวจสอบและคานอำนาจอย่างไรบ้าง

ในการเพิ่มเติมกรอบการลงทุนของกองทุนฯ ตามกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะที่แก้ไขนั้น ยังคง
กำหนดให้การลงทุนของกองทุนฯ ต้องคำนึงถึงความมั่นคง ผลตอบแทน และความเสี่ยงที่เหมาะสม โดยให้
สามารถทำธุรกรรมเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
ที่คณะกรรมการกองทุนฯ

๘.๓.๑ มีระบบการตรวจสอบการปฏิบัติงานภายในหรือไม่ อย่างไร

กองทุนฯ จะต้องรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการกองทุนฯ และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังเป็นรายไตรมาส และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อสิ้นปีงบประมาณ ซึ่งเป็นไปตามกรอบ
ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

๘.๓.๒ มีกระบวนการร้องเรียนจากบุคคลภายนอกหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี

๙. การจัดทำกฎหมายลำดับรอง

๙.๑ ได้จัดทำแผนในการจัดทำกฎหมายลำดับรอง กรอบระยะเวลา ตลอดจนกรอบสาระสำคัญของ
ของกฎหมายลำดับรองนั้น หรือไม่ ได้ยกร่างกฎหมายลำดับรองในเรื่องใดบ้าง

สบน. มีการจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อเตรียมการรองรับกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะที่แก้ไขใหม่
โดยในส่วนของการจัดทำกฎหมายลำดับรอง ได้มีการกำหนดกรอบระยะเวลาในการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับ
คณะกรรมการกองทุนฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการลงทุน และการทำธุรกรรมป้องกันความเสี่ยง
พ.ศ. ๒๕๕๔

๙.๒ มีกรอบในการตรานโยบายนิติเพื่อป้องกันการขยายอำนาจหน้าที่ของรัฐหรือเพิ่มภาระแก่บุคคล
เกินสมควรอย่างไร

๑๐. การรับฟังความคิดเห็น

มีการรับฟังความคิดเห็น ไม่ได้รับฟังความคิดเห็น

๑๐.๑ ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจได้รับผลกระทบที่รับฟังความคิดเห็นหน่วยงานภาครัฐ

สำนักงานประมาณ สำนักงาน ก.พ.
 สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภารกิจ ได้แก่

- สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
- หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ

ภาคประชาชน/องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประชาชนที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบ
 ประชาชนทั่วไป
 องค์กรอื่น ได้แก่

๑๐.๒ มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร

มีการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น โดยเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th

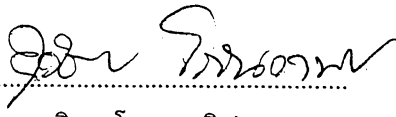
๑๐.๓ จัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและเสนอมาประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

จัดทำ ไม่มีการจัดทำ

ในกรณีจัดทำสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น มีสาระสำคัญในเรื่องดังต่อไปนี้หรือไม่

- วิธีการในการรับฟังความคิดเห็น
- จำนวนครั้งและระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นแต่ละครั้ง
- พื้นที่ในการรับฟังความคิดเห็น
- ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น
- ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น
- คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็นและการนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

ขอรับรองว่าการเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีฯ และระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีฯ แล้ว

ลงชื่อ.....
(นายสุวิชัย โจรนวานิช)
ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๐

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ : สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กลุ่มกฎหมาย
เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ : นางสาวอัจฉรา อาธารมาศ
หมายเลขติดต่อ : ๐๒ ๒๖๕ ๘๐๕๐ ต่อ ๕๙๑๕

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ต่อร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่...) พ.ศ.
ตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ วรรคสอง สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่...) พ.ศ. ที่ผ่านการตรวจพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นได้ ดังนี้

๑. วิธีการ ระยะเวลา และกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

สบน. ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒ วิธี คือ

วิธีที่ ๑ : การรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยดำเนินการผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th ซึ่งมีกำหนดระยะเวลารับฟังความคิดเห็น ระหว่างวันที่ ๒๙ พฤษภาคม - ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๐ (รวม ๑๖ วัน) มีผู้เข้าชม ๒๑๔ ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็น ๑ ราย

วิธีที่ ๒ : การจัดประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับฟังความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงานกลาง หน่วยงานผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder) และนักวิชาการ ได้แก่

หน่วยงานกลาง

๑. กรมบัญชีกลาง
๒. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๓. สำนักงานประมาณ
๔. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
๕. สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.)
๖. กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

หน่วยงานผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder)

๗. ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)
๘. บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด (บสส.)
๙. บริษัท บริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) (บสภ.)
๑๐. บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลขนาดใหญ่ (บสย.)
๑๑. บริษัทตลาดรองสินเชื่อบุคคล (บตท.)
๑๒. บริษัท ไทยคอมพิวเตอร์เซอร์วิส จำกัด

นักวิชาการ

๑๓. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง และคำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น

ในการรับฟังความคิดเห็น สบн. ได้นำเสนอเหตุผลความจำเป็น หลักการและสาระสำคัญของร่างกฎหมายที่แก้ไขรวม ๗ ประเด็น โดยมีการแสดงความคิดเห็น และคำชี้แจงในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ : การแก้ไขนิยามหนี้สาธารณะ

➤ ประเด็นรับฟังความคิดเห็น :

- (๑) การไม่นับรวมหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) เป็นหนี้สาธารณะ
- (๒) การไม่นับรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ เป็นหนี้สาธารณะ
- (๓) การไม่นับรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจประกันสินเชื่อ เป็นหนี้สาธารณะ

➤ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง :

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นด้วยกับร่างกฎหมายที่เสนอ โดยมีความเห็นและข้อสังเกตสรุปได้ดังนี้

ผู้แทน ธปท. เห็นด้วยในการแก้ไขกฎหมายในประเด็นดังกล่าว เนื่องจากสอดคล้องกับขอบเขตหนี้สาธารณะ หรือ Public Debt ของต่างประเทศ ซึ่งในทางปฏิบัติประเทศส่วนใหญ่จะไม่นับหนี้ของธนาคารกลางเป็นหนี้สาธารณะเช่นกัน

ผู้แทน บสภ. เห็นว่า การประกอบธุรกิจบริหารสินทรัพย์ มีลักษณะคล้ายกับการให้สินเชื่อแก่ภาคเอกชน โดยเป็นธุรกิจต่อเนื่องจากการดำเนินงานของสถาบันการเงิน จึงเห็นด้วยในการแก้ไขกฎหมายในประเด็นดังกล่าว เพื่อให้มีความชัดเจนและไม่ต้องมีการตีความ

ผู้แทน บตท. มีข้อสังเกตว่า การกำหนดนิยามคำว่า “ธุรกิจบริหารสินทรัพย์” ครอบคลุมถึงการดำเนินงานของบริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย (บตท.) หรือไม่

ผู้แทน บสย. มีข้อสังเกตเกี่ยวกับนิยามคำว่า “ธุรกิจประกันสินเชื่อ” ว่าครอบคลุมถึงการค้ำประกันสินเชื่อของนิติบุคคลหรือไม่

➤ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น :

สบн. ได้มีการชี้แจงประเด็นของ บตท. และ บสย. ตามข้อสังเกตของหน่วยงานข้างต้น ดังนี้

ประเด็นของ บตท. : ลักษณะการดำเนินงานธุรกิจของ บตท. เป็นการรับซื้อลูกหนี้ของภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์หรือสถาบันการเงินมาเพื่อบริหารจัดการ จึงมีลักษณะเดียวกับการประกอบธุรกิจบริหารสินทรัพย์ แต่นิยามคำว่า “ธุรกิจบริหารสินทรัพย์” ครอบคลุมถึงเฉพาะการบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์เท่านั้น จึงไม่รวมถึง บตท. ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายเฉพาะ ดังนั้น ในกรณีของ บตท. อาจต้องใช้การตีความว่าถือเป็นรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินตามแนวทางที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน

ประเด็นของ บสย. : คำว่า “การให้การค้ำประกันสินเชื่อแก่บุคคล” ตามนิยามคำว่า “ธุรกิจประกันสินเชื่อ” นั้น ครอบคลุมทั้งกรณีการค้ำประกันให้แก่บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล

ประเด็นที่ ๒ : การแก้ไขนิยาม “รัฐวิสาหกิจ”

➤ ประเด็นรับฟังความคิดเห็น :

การไม่นับรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) เป็นหนี้สาธารณะ

➤ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง :

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นด้วยกับร่างกฎหมายที่เสนอ

อย่างไรก็ตาม ในการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th มีผู้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขนิยามรัฐวิสาหกิจ โดยสรุปได้ดังนี้

(๑) การแก้ไขนิยามหนี้สาธารณะโดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออกไปนั้น อาจมีความไม่สอดคล้องกับแนวทางของรัฐบาลที่กำลังจะมีการจัดตั้งบรรษัทวิสาหกิจแห่งชาติ หรือซูเปอร์โฮลดิ้ง เพื่อควบคุมดูแลรัฐวิสาหกิจ ๑๒ แห่ง (ประกอบด้วย บมจ. ปตท., บมจ. อสมท, บมจ. ท่าอากาศยานไทย, บมจ. การบินไทย, บมจ. ธนาคารกรุงไทย, บริษัทไอทีจำกัด, บริษัท กสท โทรคมนาคมจำกัด, บริษัทขนส่งจำกัด, บริษัทสหโรงแรมไทยและการท่องเที่ยวจำกัด, บริษัทอู่กรุงเทพจำกัด, บริษัทธนาคารกสิวิสาหกิจจำกัด และบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) เพราะหากบรรษัทดังกล่าวมีฐานะเป็นบริษัทที่ถือหุ้นโดยกระทรวงการคลังหรือหน่วยงานของรัฐอื่นๆ แล้ว ดังนั้นจะทำให้หนี้ของรัฐวิสาหกิจ ๑๒ แห่งดังกล่าว ที่เคยถูกนับรวมเป็นหนี้สาธารณะ จะไม่ถูกนับรวมเป็นหนี้สาธารณะอีกต่อไป ซึ่งน่าจะทำให้นิยามหนี้สาธารณะมีความบิดเบือนออกไป ซึ่งอาจมีผลทำให้รัฐบาลถูกโจมตีได้ว่ากำลังแก้กฎหมายเพื่อวางแผนซุกซ่อนหนี้รัฐวิสาหกิจ

(๒) ควรมีการทบทวนขอบเขตคำจำกัดความนิยามหนี้รัฐวิสาหกิจอย่างจริงจัง เช่น รัฐวิสาหกิจที่เป็นบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งรัฐมีเจตนาารมณ์ที่จะแปรรูปเป็นเอกชน (Privatization) และมีการถือหุ้นของนักลงทุนอื่นๆ อยู่แล้วควรจะยังคงถือเป็นหนี้สาธารณะหรือไม่ หรือควรถือตามหลักความรับผิดชอบของผู้ถือหุ้น โดยรัฐวิสาหกิจทุกแห่งที่มีสถานะเป็นบริษัทจำกัดที่มีการชำระทุนจดทะเบียนทั้งหมดแล้วไม่ควรนับเป็นหนี้สาธารณะหรือไม่ เป็นต้น ซึ่งการแก้ไขนิยามหนี้รัฐวิสาหกิจในแนวทางนี้น่าจะเหมาะสมต่อการกำหนดกรอบวินัยการเงินการคลัง

➤ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น :

สบน. ได้ชี้แจงข้อสังเกตในประเด็นความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” โดยสรุปได้ดังนี้

ประเด็นการจัดตั้งบรรษัทวิสาหกิจแห่งชาติ : ตามร่างพระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจและบรรษัทวิสาหกิจแห่งชาติ พ.ศ. ที่กระทรวงการคลังเสนอ มีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งบรรษัทวิสาหกิจแห่งชาติ (Super Holding) ขึ้นเพื่อทำหน้าที่บริหารและกำกับดูแลรัฐวิสาหกิจอย่างเป็นระบบ โดยร่างกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้กระทรวงการคลังโอนหุ้นที่กระทรวงการคลังถืออยู่ในรัฐวิสาหกิจจำนวน ๑๑ แห่ง* ให้แก่บรรษัทฯ เพื่อบรรษัทฯ จะเข้ามาบริหารและกำกับดูแลตามกลไกที่กำหนดในกฎหมาย ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อสถานะความเป็นรัฐวิสาหกิจของหน่วยงานทั้ง ๑๑ แห่งแต่อย่างใด เนื่องจากบรรษัทฯ มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐ การเข้าถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจ ๑๑ แห่ง จึงไม่ทำให้รัฐวิสาหกิจ ๑๑ แห่งกลายเป็นรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ตามที่มีข้อสังเกตข้างต้น กล่าวคือ รัฐวิสาหกิจทั้ง ๑๑ แห่งยังคงเป็นรัฐวิสาหกิจ

* ร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการพิจารณาล่าสุด ได้ตัดธนาคารกรุงไทยฯ ออก จึงเหลือรัฐวิสาหกิจที่ต้องโอนให้บรรษัทฯ ตามร่างกฎหมายนี้ จำนวน ๑๑ แห่ง

ประเภท (ข) ตามนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ภายใต้กฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะ การกู้เงินของรัฐวิสาหกิจดังกล่าวจึงยังคงนับเป็นหนี้สาธารณะ การแก้ไขนิยามรัฐวิสาหกิจตามร่างฯ ที่เสนอจึงไม่เป็นการบิดเบือนและเป็น การชุกหน้รัฐวิสาหกิจ ตามข้อสังเกตของผู้ให้ความเห็นต่อร่างกฎหมายแต่อย่างใด

ประเด็นการทบทวนขอบเขตจำกัดความนิยามหนี้รัฐวิสาหกิจ : หลักการสำคัญในการกำหนด ขอบเขตของนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ภายใต้กฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะนั้น นอกจากจะมีวัตถุประสงค์ในการ นับหนี้ของหน่วยงานดังกล่าวเป็นหนี้สาธารณะเพื่อสะท้อนภาระทางการคลังของภาครัฐแล้ว ยังมีผลต่ออำนาจหน้าที่ หรือบทบาทของกระทรวงการคลังในการเข้าไปบริหารจัดการและรับผิดชอบหนี้ของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ด้วย

ในการพิจารณาแก้ไขนิยามรัฐวิสาหกิจในครั้งนี้ สบ. พิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากรัฐบาลดำเนิน นโยบายสาธารณะ (Public Policy) ผ่านรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ (ข) เท่านั้น โดยกระทรวงการคลังได้เข้า ค่าประกันเงินกู้ ปรับโครงสร้างหนี้ ชำระหนี้แทน และให้กู้ต่อ เพื่อสนับสนุนและลดต้นทุนทางการเงินจากการ ดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐผ่านรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ในขณะที่รัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ได้แก่ บริษัทจำกัด และบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ/หรือ (ข) เป็นกิจการที่จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการและความคล่องตัวในการแข่งขันทางธุรกิจ จึงไม่มีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนหรือความช่วยเหลือทางการเงินจากภาครัฐ และไม่ถือเป็นหน่วยรับงบประมาณ ตามร่าง พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. จึงได้เสนอแก้ไขขอบเขตนิยามรัฐวิสาหกิจตาม พ.ร.บ. การบริหารหนี้ สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออก

ประเด็นที่ ๓ : การเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (เพิ่มเติมผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ)

➤ ประเด็นรับฟังความคิดเห็น :

องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ สอดคล้องกับบทบาท อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

➤ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง : -ไม่มี-

➤ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น : - ไม่มี -

ประเด็นที่ ๔ : การเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประชุมคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ กรณีมีการ แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน

➤ ประเด็นรับฟังความคิดเห็น :

การนับองค์ประชุมของคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ ในกรณีมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตาม จำนวน

➤ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง : - ไม่มี -

➤ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น : - ไม่มี -

ประเด็นที่ ๕ : การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

➤ ประเด็นรับฟังความคิดเห็น :

- (๑) อำนาจหน้าที่ สบн. ในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะ
- (๒) อำนาจ สบн. ในการเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

➤ ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง :

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นด้วยกับการร่างกฎหมายที่เสนอ โดยมีความเห็นและข้อสังเกตสรุปได้ดังนี้

ผู้แทน สปท. ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการเพิ่มเติมอำนาจของ สบн. ในวรรคสองของมาตรา ๓๖ ว่าครอบคลุมถึงหนี้ของ สปท. ด้วยหรือไม่ เนื่องจากข้อความวรรคสองที่เพิ่มเติมกำหนดว่า “เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง...” ซึ่งเมื่อพิจารณาอำนาจของ สบн. ในวรรคหนึ่ง (๑) จะไม่ครอบคลุมถึงหนี้ของ สปท.

นอกจากนี้ ยังสอบถามถึงอำนาจของคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ ตามมาตรา ๓๕ (๓) ในการกำหนดหลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ รวมถึงหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐนำไปปฏิบัติ นั้น จะตีความรวมถึง สปท. ด้วยหรือไม่ เนื่องด้วยการดำเนินนโยบายการเงินของ สปท. เป็นไปเพื่อดูแลสภาพคล่องในระบบเศรษฐกิจ สอดคล้องกับพันธกิจในการรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงิน ซึ่ง พ.ร.บ. สปท. ได้ให้อำนาจในการดำเนินนโยบายการเงินดังกล่าวไว้ และที่ผ่านมาในทางปฏิบัติไม่เคยมีการบังคับใช้มาตราดังกล่าวกับ สปท.

นอกจากนี้ ในการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ www.lawamendment.go.th มีผู้ให้ความเห็นโดยสรุปได้ดังนี้

ประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของ สบн. ควรระบุในกฎหมายให้ชัดเจนว่า เมื่อเรียกข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว สบн. จะมีการดำเนินการอย่างไรต่อไป เพื่อส่งต่อข้อมูลหรือเพื่อเปิดเผยและรายงานข้อมูลให้แก่สาธารณะหรือผู้บริหารระดับประเทศได้ทราบ รวมทั้งควรพิจารณาบทบาทของหน่วยงานให้ชัดเจนว่าต้องการทำหน้าที่อะไรเพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ที่ขอแก้ไขเพิ่มเติม กล่าวคือ หาก สบн. ต้องการมีบทบาทในการรวบรวมข้อมูลหนี้ของประเทศ หรือเป็นศูนย์ข้อมูลเฝ้าระวังเรื่องหนี้สาธารณะ สบн. ก็ควรแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องให้ครอบคลุมตามไปด้วย เช่น แก้ไขมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้รวมการรายงานข้อมูลหนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหากเห็นว่าหนี้ดังกล่าวมีนัยต่อความยั่งยืนทางการคลังก็ควรแก้ไขนิยามหนี้สาธารณะให้รวมถึงหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

➤ คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น :

สบน. ได้ชี้แจงข้อสังเกตในประเด็นความเห็นเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของ สบน. และประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปได้ดังนี้

ประเด็นหนี้ของ ธปท. : อำนาจหน้าที่ของ สบน. ตามร่างที่เพิ่มเติมจะไม่ครอบคลุมถึงหนี้ของ ธปท. เนื่องจาก ธปท. ดำเนินนโยบายการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินของประเทศ ซึ่งการกู้เงินหรือการออกพันธบัตรเพื่ออุดหนุนสภาพคล่องของ ธปท. จะมีกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนภายใต้กฎหมายของ ธปท. อยู่แล้ว สบน. จะไม่เข้าไปกำกับดูแลในส่วนนี้

นอกจากนี้ ตามมาตรา ๓๕ (๓) มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายหนี้ฯ ในการออกหลักเกณฑ์เพื่อกำกับดูแลการกู้เงินของหน่วยงานภาครัฐในภาพรวม โดยหลักการเขียนกฎหมายจึงได้ระบุให้ครอบคลุมหน่วยงานภาครัฐทุกประเภทตามที่มีบทนิยามในกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะ (ทั้งหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐ) หากจะเขียนยกเว้นเฉพาะกรณี ธปท. อาจทำให้มีประเด็นได้ ดังนั้น แม้ว่าสถานะของ ธปท. ถือเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ แต่ในหลักการแล้ว สบน. จะไม่เข้าไปกำกับดูแลหนี้ของ ธปท. เช่นกัน

ประเด็นบทบาทอำนาจหน้าที่ของ สบน. : เนื่องจากในปัจจุบันการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะและการรายงานสถานะหนี้สาธารณะตามกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนด สบน. ดำเนินการโดยการขอความร่วมมือให้หน่วยงานต่างๆ จัดส่งแผนความต้องการกู้เงินและรายงานสถานะหนี้ของหน่วยงานตามระเบียบกระทรวงการคลังเท่านั้น ซึ่งไม่มีสภาพบังคับ (Law Enforcement) การแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในครั้งนี้อาจได้เพิ่มเติมให้ สบน. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานต่างๆ จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งจะช่วยให้มีข้อมูลที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้ ข้อมูลที่ได้รับดังกล่าว นอกจากจะนำมาใช้ในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐในแต่ละปีเพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณแล้ว ในส่วนของข้อมูลหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และหนี้ของหน่วยงานภาคการเงิน (Financial Sector) ที่กระทรวงการคลังไม่ได้กำกับ ซึ่งไม่ได้นับรวมเป็นหนี้สาธารณะ การแก้ไขกฎหมายในครั้งนี้อาจได้เพิ่มอำนาจหน้าที่ให้ สบน. ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เพื่อติดตามสถานะหนี้ดังกล่าว ซึ่งจะนำไปสู่การรวบรวมข้อมูลหนี้ของหน่วยงานต่างๆ ที่กว้างขึ้น เพื่อให้เห็นภาพรวมการก่อหนี้ของประเทศและเป็นประโยชน์ในการเปรียบเทียบกับต่างประเทศได้

นอกจากนี้ ข้อมูลดังกล่าวยังนำมาใช้ในการดำเนินงานภายใต้ร่างพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ด้วย ซึ่งร่างกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดให้กระทรวงการคลังทำหน้าที่กำกับดูแลการบริหารหนี้สาธารณะให้อยู่ภายใต้กรอบตัวชี้วัดหรือสัดส่วนในการบริหารหนี้สาธารณะที่คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐกำหนด และให้มีการรายงานสัดส่วนหนี้ที่เกิดขึ้นจริงต่อคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ ทุกรอบ ๖ เดือน รวมทั้งต้องมีการรายงานสถานะหนี้สาธารณะ หนี้ภาครัฐ และความเสี่ยงทางการคลัง ต่อคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐเมื่อสิ้นปีงบประมาณด้วย

**ประเด็นที่ ๖ : การแก้ไขเพิ่มเติมกรอบการลงทุนของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้
สาธารณะและพัฒนาลาดตราสารหนี้ในประเทศ (กองทุนฯ)**

➤ **ประเด็นรับฟังความคิดเห็น :**

ผลกระทบจากการขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ (ให้สามารถลงทุนในตราสารของ ธปท. และทำธุรกรรม Reverse Repo ตราสารหนี้ ธปท. รวมทั้งได้กำหนดให้การฝากเงินในประเทศถือเป็นการลงทุน)

➤ **ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง :**

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นด้วยกับการร่างกฎหมายที่เสนอ โดยมีความเห็นสรุปได้ดังนี้

ผู้แทน กลต. มีความเห็นว่า เนื่องจากภายใต้กฎหมายปัจจุบันกำหนดกรอบการลงทุนจำกัดเพียง Issue Rating เท่านั้น จึงเสนอให้ขยายกรอบการลงทุนให้ครอบคลุมถึงการลงทุนในตราสารหนี้ที่มี Guarantor Rating ซึ่งกำหนดเงื่อนไขไม่มีการเพิกถอนด้วย ซึ่งจะช่วยให้กองทุนฯ มีทางเลือกในการลงทุนได้เพิ่มขึ้น

➤ **คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น :**

สบน. ได้ชี้แจงความเห็นเกี่ยวกับขอบเขตการลงทุนตามข้อเสนอของ กลต. ดังนี้

ประเด็นเพิ่มเติมการลงทุนใน Guarantor Rating : เนื่องจากกองทุนฯ มีหน้าที่ต้องนำส่งเงินคืน สบน. เพื่อนำไปชำระหนี้เมื่อครบกำหนดชำระ ดังนั้น กองทุนฯ จึงจำเป็นต้องลงทุนในตราสารหนี้ที่มีความมั่นคงสูงสุด หากขยายกรอบให้สามารถลงทุนในตราสารหนี้โดยพิจารณาความน่าเชื่อถือจากผู้ค้าประกัน จะต้องพิจารณาในรายละเอียดและเงื่อนไขในการค้าประกันเพิ่มเติมด้วย เช่น มีการเพิกถอนภายหลังหรือไม่ ดังนั้น เพื่อปิดความเสี่ยงดังกล่าวจึงเห็นควรจำกัดกรอบการลงทุนเฉพาะตราสารหนี้ที่มีความน่าเชื่อถือสูงสุดเท่านั้น

ประเด็นที่ ๗ : การเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ

➤ **ประเด็นรับฟังความคิดเห็น :**

การเพิ่มเติมอำนาจคณะกรรมการกองทุนฯ ให้สามารถแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานได้

➤ **ข้อคัดค้านหรือความเห็นของหน่วยงานและผู้เกี่ยวข้อง : -ไม่มี-**

➤ **คำชี้แจงเหตุผลรายประเด็น : -ไม่มี-**

๓. การนำผลการรับฟังความคิดเห็นมาประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมาย

สบน. ได้พิจารณาความเห็นและข้อสังเกตข้างต้นแล้ว เห็นสมควรยืนยันร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่...) พ.ศ. ที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้วเสร็จ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อนำเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามขั้นตอนต่อไป

1. สภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหา

ลงทะเบียน	หลักการ	ปัญหาและสาเหตุ	ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย	สาระสำคัญ	ประเด็นความจำเป็น
-----------	---------	-----------------------	----------------------------	-----------	-------------------

ประเด็นที่ 1: การแก้ไขนิยามหนี้สาธารณะ

เหตุผลความจำเป็น

เจตนารมณ์ของกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะที่มีบัญญัติให้มีบรรพชนของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินเป็นหนี้สาธารณะ เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวถือเป็นตัวกลางในระบบเศรษฐกิจ (Financial Intermediary) ที่ทำหน้าที่กู้เงินมาเพื่อให้เกิดอีกทอดหนึ่ง ภาวะหนี้จึงตกอยู่กับเอกชน/ภาครัฐที่เป็นผู้กู้เงิน ไม่ใช่หน่วยงานภาคการเงิน และนับเป็นหนี้ของภาคเอกชนหรือภาครัฐแล้ว หากนับหนี้ของหน่วยงานดังกล่าวเป็นหนี้สาธารณะ สาธารณะอีก จะเป็นการนับหนี้ซ้ำ

1. กรณีหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

หลักการเดิมของกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะเห็นว่าหนี้ของ ธปท. เกิดจากการดูแลรักษาผลประโยชน์ในการดำเนินนโยบายการเงินในฐานะธนาคารกลาง ธปท. จึงถือว่าเป็นหน่วยงานภาคการเงิน (Financial Sector) จึงไม่นับเป็นหนี้สาธารณะ

ต่อมาในปี ๒๕๕๑ ได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้ ธปท. มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธการงบประมาณและกฎหมายอื่น ดังนั้น ปัจจุบัน ธปท. จึงถือเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหน่วยงานในกำกับของของรัฐ ตาม พ.ร.บ.การบริหารหนี้สาธารณะ หนี้เงินกู้ของ ธปท. จึงถือเป็นหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องแก้ไขประเด็นดังกล่าวให้ชัดเจน และเป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมของกฎหมาย

2. กรณีหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ และธุรกิจประกันสินเชื่อ

ที่ผ่านมามีการประกอบธุรกิจของหน่วยงานในภาคการเงิน (Financial Sector) จะมีลักษณะของการให้กู้ยืมหรือให้สินเชื่อเป็นหลัก แต่ด้วยสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินในประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป หน่วยงานภาคการเงินที่รัฐจัดตั้งขึ้นมีลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น โดยไม่จำกัดเฉพาะการให้สินเชื่อหรือให้กู้ยืมเงินเท่านั้น อาทิ การทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ การทำธุรกิจค้าประกันสินเชื่อ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจดังกล่าว

ประเด็นที่ 2: การแก้ไขนิยาม รัฐวิสาหกิจ

เหตุผลความจำเป็น

แก้ไขนิยาม "รัฐวิสาหกิจ" โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออก เพื่อให้สอดคล้องกับร่าง พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ซึ่งปัจจุบันร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) แล้ว เนื่องจากรัฐบาลดำเนินนโยบายสาธารณะ (Public Policy) ผ่านรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ (ข) เท่านั้น โดยกระทรวงการคลังได้เข้าคำปรึกษาเงินกู้ ปรับโครงสร้างหนี้ ข้าราชการหนี้ และให้กู้ต่อ เพื่อสนับสนุนการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐผ่านรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ในขณะที่รัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ได้แก่ บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ/หรือ (ข) เป็นกิจการที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการและความคล่องตัวในการแข่งขันทางธุรกิจ จึงไม่มีความจำเป็นต้องขอรับการสนับสนุนหรือความช่วยเหลือทางการเงินจากภาครัฐ และไม่ถือเป็นหน่วยรับงบประมาณตามร่าง พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. จึงเห็นควรแก้ไขนิยามรัฐวิสาหกิจตาม พ.ร.บ. การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออก

ประเด็นที่ 3: การเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

เหตุผลความจำเป็น

เพิ่มผู้ชำนาญการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) เพื่อให้ สคร. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจโดยตรง เข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาการขึ้นบัญชีเงินและบริหารหนี้ของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจะทำให้การบริหารหนี้สาธารณะในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับแผนการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

ประเด็นที่ 4: การเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์: ภาระนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ: กรณีมีการแต่งตั้งกรรมการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน

เพิ่มเติมมาตรา 32 วรรคห้า เกี่ยวกับการนับองค์ประชุมของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ ในกรณีมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

ประเด็นที่ 5: การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ:

เหตุผลความจำเป็น

ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ สบง. เพื่อให้ สบง. ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ ทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐในแต่ละปี เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มเติมให้ สบง. ทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่เป็นหนี้สาธารณะด้วย (ซึ่งประกอบด้วย หนี้เงินกู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนี้เงินกู้ของรัฐบาลท้องถิ่นที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อที่กระทรวงการคลังไม่ได้กำกับ) ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ภาพรวมของหนี้ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดนำเสนอต่อคณะกรรมการฯ ได้อย่างครบถ้วนรอบด้าน

นอกจากนี้ เนื่องจากในปัจจุบันการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะและการรายงานสถานะหนี้สาธารณะตามกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนด สบง. ดำเนินการโดยการขอความร่วมมือให้หน่วยงานต่างๆ จัดส่งแผนความต้องการกู้เงินและรายงานสถานะหนี้ของหน่วยงานตามระเบียบกระทรวงการคลังเท่านั้น ซึ่งไม่มีสภาพบังคับ (Law Enforcement) การแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในครั้งนี้จึงได้เพิ่มเติมให้ สบง. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐบาลท้องถิ่น และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งจะทำให้มีข้อมูลที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 6: การแก้ไขเพิ่มเติมกรอบการลงทุนของกองทุนบริหารวินกู่เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ

เหตุผลความจำเป็น

กองทุนบริหารวินกู่เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (กองทุนฯ) จัดตั้งขึ้นในกระทรวงการคลัง มีหน้าที่บริหารวินกู่ที่ได้รับจากกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๔๖ (เงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ) และมาตรา ๒๔๖ (เงินกู้เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ) ทั้งนี้ ผลตอบแทนที่กองทุนฯ ได้รับจากการบริหารเงินดังกล่าวจะมีส่วนช่วยเหลือการดำเนินงานของกระทรวงการคลังได้ อย่างไรก็ดีตาม กฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในปัจจุบันได้กำหนดกรอบการลงทุนของกองทุนฯ ไว้ค่อนข้างจำกัด ซึ่งทำให้กองทุนฯ เสี่ยงโอกาสในการลงทุนในตราสารหนี้ที่มีความมั่นคงภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม

การแก้ไขกฎหมายในครั้งนี้ได้ขยายกรอบการลงทุนในประเทศเพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนฯ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเพิ่มเติมให้กองทุนฯ สามารถลงทุนในตราสารหนี้ของ สปท. ได้ นอกจากนี้ ยังกำหนดให้การฝากเงินในประเทศถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งการเพิ่มเติมขอบเขตการลงทุนดังกล่าวเป็นการเพิ่มทางเลือกในการลงทุน (asset universe) และสร้างโอกาสในการ enhance yield ให้กับกองทุนฯ รวมทั้งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการลงทุน เนื่องจากกองทุนฯ สามารถกระจายเงินลงทุนไปยังหลักทรัพย์อื่นได้

ประเด็นที่ 7: การเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ

เหตุผลความจำเป็น

คณะกรรมการกองทุนฯ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุนฯ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนและการทำธุรกรรมป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนฯ ซึ่งปัจจุบันภารกิจในการกำกับดูแลการดำเนินงานของกองทุนฯ ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน จึงต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบและตั้งอาสัยผู้เชี่ยวชาญจากสาขาต่างๆ ร่วมพิจารณา จึงจำเป็นต้องเพิ่มเติมอำนาจคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายได้

2. ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมายขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหานั้น

ลงทะเบียน	หลักการ	ปัญหาและสาเหตุ	ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย	สาระสำคัญ	ประเด็นความจำเป็น
-----------	---------	----------------	----------------------------	-----------	-------------------

ประเด็นที่ 1: การแก้ไขนิยามหนี้สาธารณะ

เหตุผลความจำเป็น

เจตนารมณ์ของกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะที่มีบัญญัติในรัฐธรรมนูญของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินเป็นหนี้สาธารณะ เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวถือเป็นตัวกลางในระบบเศรษฐกิจ (Financial Intermediary) ที่ทำหน้าที่กู้เงินมาเพื่อให้เกิดอีกทอดหนึ่ง ภาระหนี้จึงตกอยู่กับเอกชนภาครัฐเป็นผู้กู้เงิน ไม่ใช่หน่วยงานภาคการเงิน และนับเป็นหนี้ของภาคเอกชนหรือภาครัฐแล้ว หากเงินหนี้ของหน่วยงานดังกล่าวเป็นหนี้สาธารณะและสาธารณะอีก จะเป็นการนับหนี้ซ้ำ

1. กรณีหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

หลักการเดิมของกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะเห็นจำนวนของ ธปท. เกิดจากการดูแลสภาพคล่องในการดำเนินนโยบายการเงินในฐานะธนาคารกลาง ธปท. จึงถือว่าเป็นหน่วยงานภาคการเงิน (Financial Sector) จึงไม่นับเป็นหนี้สาธารณะ

ต่อมาในปี ๒๕๕๑ ได้มีการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย โดยกำหนดให้ ธปท. มีสถานะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยการงบประมาณและกฎหมายอื่น ดังนั้น ปัจจุบัน ธปท. จึงจัดเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ ตาม พ.ร.บ.การบริหารหนี้สาธารณะ หนี้เงินกู้ของ ธปท. จึงถือเป็นหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องแก้ไขประเด็นดังกล่าวให้ชัดเจน และเป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมของกฎหมาย

2. กรณีหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ และธุรกิจประกันสินเชื่อ

ที่ผ่านมาการประกอบธุรกิจของหน่วยงานในภาคการเงิน (Financial Sector) จะมีลักษณะของการให้กู้ยืมหรือให้สินเชื่อเป็นหลัก แต่ด้วยสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินในประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป หน่วยงานภาคการเงินที่รัฐจัดตั้งขึ้นมีลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น โดยไม่จำกัดเฉพาะการให้สินเชื่อหรือให้กู้ยืมเงินเท่านั้น อาทิ การทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ การทำธุรกิจค้าประกันสินเชื่อ เป็นต้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะการดำเนินงานในภาคการเงินดังกล่าว

ประเด็นที่ 2: การแก้ไขนิยาม รัฐวิสาหกิจ

เหตุผลความจำเป็น

แก้ไขนิยาม "รัฐวิสาหกิจ" โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออก เพื่อให้สอดคล้องกับร่าง พ.ร.บ.วินัยการรักษาคณะรัฐมนตรี พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ซึ่งปัจจุบันร่างกฎหมายทั้ง 2 ฉบับผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) แล้ว เนื่องจากรัฐบาลดำเนินนโยบายสาธารณะ (Public Policy) ผ่านรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ (ข) เท่านั้น โดยกระทรวงการคลังได้เข้าค้าประกันเงินกู้ ปรับโครงสร้างหนี้ ชำระหนี้แทน และให้กู้ต่อ เพื่อสนับสนุนการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐผ่านรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ในขณะที่รัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ได้แก่ บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ/หรือ (ข) เป็นกิจการที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการและความคล่องตัวในการแข่งขันทางธุรกิจ จึงไม่มีความจำเป็นต่อขอรับการสนับสนุนหรือความช่วยเหลือทางการเงินจากภาครัฐ และไม่ถือเป็นหน่วยงานงบประมาณตามร่าง พ.ร.บ.วิธีการงบประมาณ พ.ศ. จึงเห็นควรแก้ไขขอบเขตนิยามรัฐวิสาหกิจตาม พ.ร.บ. การบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548 โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ออก

ประเด็นที่ 3: การเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

เหตุผลความจำเป็น

เพิ่มผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ (สคร.) เพื่อให้ สคร. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่กำกับดูแลรัฐวิสาหกิจโดยตรง เข้ามามีส่วนร่วมพิจารณาการขึ้นบัญชีหนี้และบริหารหนี้ของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งจะช่วยให้การบริหารหนี้สาธารณะในภาพรวมมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสอดคล้องกับแผนการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ

ประเด็นที่ 4: การเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ: กรณีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

เพิ่มเติมมาตรา 32 วรรคห้า เกี่ยวกับการบังคับประชุมของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ ในกรณีมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน เพื่อให้มีความชัดเจนมากขึ้น

ประเด็นที่ 5: การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ:

เหตุผลความจำเป็น

ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ สบ. เพื่อให้ สบ. ซึ่งเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ ทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐในแต่ละปี เพื่อประโยชน์ในการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ นอกจากนี้ ยังได้เพิ่มเติมให้ สบ. ทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่ใช่เป็นหนี้สาธารณะด้วย (ซึ่งประกอบด้วย หนี้เงินกู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนี้เงินกู้ของวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริการเงินตรา หรือธุรกิจประกันสินเชื่อที่กระทรวงการคลังไม่ได้กำกับ) ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ภาพรวมของหนี้ของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดนำเสนอต่อคณะกรรมการฯ ได้อย่างครบถ้วนรอบด้าน

นอกจากนี้ เนื่องจากในปัจจุบันการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะและการรายงานสถานะหนี้สาธารณะตามกรอบเวลาที่กฎหมายกำหนด สบ. ดำเนินการโดยการขอความร่วมมือให้หน่วยงานต่างๆ จัดส่งแผนความต้องการกู้เงินและรายงานสถานะหนี้ของหน่วยงานตามระเบียบกระทรวงการคลังเท่านั้น ซึ่งไม่มีสภาพบังคับ (Law Enforcement) การแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในครั้งนี้จะจึงได้เพิ่มเติมให้ สบ. มีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ ซึ่งจะทำให้มีข้อมูลที่ครบถ้วนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ประเด็นที่ 6: การแก้ไขเพิ่มเติมกรอบการลงทุนของกองทุนบริหารวินทุเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ

เหตุผลความจำเป็น

กองทุนบริหารวินทุเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (กองทุนฯ) จัดตั้งขึ้นในกระทรวงการคลัง มีหน้าที่บริหารเงินที่ได้รับจากกระทรวงการคลังตามมาตรา ๒๔/๑ (เงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ) และมาตรา ๒๕/๑ (เงินกู้เพื่อพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ) ทั้งนี้ ผลตอบแทนที่กองทุนฯ ได้รับจากการบริหารเงินดังกล่าวจะมีส่วนช่วยลดภาระต้นทุนการกู้เงินของกระทรวงการคลังได้ อย่างไรก็ตาม กฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในปัจจุบันได้กำหนดกรอบการลงทุนของกองทุนฯ ไว้ค่อนข้างจำกัด ซึ่งทำให้กองทุนฯ เสียโอกาสในการลงทุนในตราสารหนี้ที่มีความเสี่ยงภายใต้ความเสถียรที่เหมาะสม

การแก้ไขกฎหมายในครั้งนี้จะขยายกรอบการลงทุนในประเทศเพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนฯ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเพิ่มเติมให้กองทุนฯ สามารถลงทุนในตราสารหนี้ของ ธปท. ได้นอกจากนี้ ยังกำหนดให้การลงทุนในประเทศถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง ซึ่งการเพิ่มเติมขอบเขตการลงทุนดังกล่าวเป็นการเพิ่มทางเลือกในการลงทุน (asset universe) และสร้างโอกาสในการ enhance yield ให้กับกองทุนฯ รวมทั้งจะช่วยลดความเสี่ยงจากการลงทุน เนื่องจากกองทุนฯ สามารถกระจายเงินลงทุนไปยังหลักทรัพย์อื่นได้

ประเด็นที่ 7: การเพิ่มเติมนำหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ

เหตุผลความจำเป็น

คณะกรรมการกองทุนฯ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแลการบริหารจัดการกองทุนฯ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการลงทุนและการทำธุรกรรมป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศต่างๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนฯ ซึ่งปัจจุบันภารกิจในการกำกับดูแลการดำเนินงานของกองทุนฯ ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อน จึงต้องดำเนินการด้วยความระมัดรอบและต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญจากสาขาต่างๆ ร่วมพิจารณา จึงจำเป็นต้องเพิ่มเติมอำนาจคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งอนุกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมายได้

3. หลักการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมายที่จะตราขึ้น

ลงทะเบียน	หลักการ	ปัญหาและสาเหตุ	ความจำเป็นที่ต้องตรากฎหมาย	สาระสำคัญ	ประเด็นความคืบหน้า
-----------	---------	----------------	----------------------------	-----------	--------------------

1. แก้ไขบทนิยามคำว่า "หนี้สาธารณะ" ให้มีความชัดเจนมากขึ้น โดยไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อ โดยกระทรวงการคลังไม่ได้คำประกัน และหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย (แก้ไขมาตรา ๔)

2. แก้ไขบทนิยามคำว่า "รัฐวิสาหกิจ" โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ได้แก่ บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ/หรือ (ข) ออก(แก้ไขมาตรา ๕)

3. เพิ่มเพิ่มผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ในองค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (แก้ไขมาตรา ๓๑)

4. เพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประชุมคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ โดยในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่เหลืออยู่ และให้คณะกรรมการดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยจะต้องมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยอย่างน้อยหนึ่งคน (แก้ไขมาตรา ๓๒)

5. แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ โดยให้ทำหน้าที่ ศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ การบริหารหนี้สาธารณะ ความต้องการเงินของภาครัฐ รวมทั้ง หนี้เงินกู้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหนี้เงินกู้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงิน ธุรกิจบริหารสินทรัพย์ หรือธุรกิจประกันสินเชื่อที่กระทรวงการคลังไม่ได้คำประกัน เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ รวมทั้งกำหนดให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีอำนาจเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ (แก้ไขมาตรา ๓๖)

6. เพิ่มเติมขอบเขตการลงทุนของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ โดยให้สามารถลงทุนในตราสารหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทยและทำธุรกรรมซื้อโดยมีสัญญาจะขายคืนตราสารหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทยได้ รวมทั้งกำหนดให้การฝากเงินถือเป็นการลงทุนรูปแบบหนึ่ง (แก้ไขมาตรา ๓๖/๔ และยกเลิกมาตรา ๓๖/๕)

7. เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ เพื่อให้สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ได้มอบหมายได้ (แก้ไขมาตรา ๓๖/๑๑ และมาตรา ๓๖/๑๒)

4. ประเด็นที่จะรับฟังความคิดเห็น

ลงทะเบียน	หลักการ	ปัญหาและสาเหตุ	ความจำเป็นที่สมควรกฎหมาย	สาระสำคัญ	ประเด็นความคิดเห็น
-----------	---------	----------------	--------------------------	-----------	--------------------

ประเด็นรับฟังความคิดเห็น

ประเด็นที่ 1 : การแก้ไขนิยามหนี้สาธารณะ (แก้ไขมาตรา 4)

- (1) การไม่นับรวมหนี้ของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นหนี้สาธารณะ
- (2) การไม่นับรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจบริหารสินทรัพย์ เป็นหนี้สาธารณะ
- (3) การไม่นับรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจประกันสินเชื่อ เป็นหนี้สาธารณะ

ประเด็นที่ 2 : การแก้ไขนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” (แก้ไขมาตรา 4)

การไม่นับรวมหนี้ของรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) เป็นหนี้สาธารณะ

ประเด็นที่ 3 : การเพิ่มเติมองค์ประกอบคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ (แก้ไขมาตรา 31)

องค์ประกอบของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ สอดคล้องกับบทบาท อำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด

ประเด็นที่ 4 : การเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับองค์ประชุมคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ กรณีมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน (เพิ่มเติมมาตรา 32 วรรคหน้า)

การนำองค์ประชุมของคณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ ในกรณีมีการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่ครบตามจำนวน

ประเด็นที่ 5 : การแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (แก้ไขมาตรา 36 (1) และเพิ่มเติมวรรคสอง)

- (1) อำนาจหน้าที่ สบน. ในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะ
- (2) อำนาจ สบน. ในการเรียกให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดส่งข้อมูลหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่ 6 : การแก้ไขเพิ่มเติมกรอบการลงทุนของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (แก้ไขมาตรา 36/8 วรรคหนึ่ง (1) และยกเลิกมาตรา 36/9)

ผลกระทบจากการขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ

ประเด็นที่ 7 : การเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนฯ ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ (แก้ไขมาตรา ๓๖/๑๑ และมาตรา ๓๖/๑๒)

การเพิ่มเติมอำนาจคณะกรรมการกองทุนฯ ให้สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยปฏิบัติงานได้

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบ

การเสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่เสนอ มีผลกระทบโดยเป็นประโยชน์ต่อภาคการคลังในประเด็นดังต่อไปนี้

๑. ผลกระทบต่อขอบเขตและนิยามภายใต้กฎหมายมีความชัดเจนมากขึ้น

๑. การแก้ไขกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะในครั้งนี้อาจสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายการบริหารหนี้สาธารณะที่ได้กำหนดขอบเขตของ “หนี้สาธารณะ” ครอบคลุมเฉพาะหนี้เงินกู้ที่เกิดจากการดำเนินงานของภาคการคลัง (Fiscal Operation) เท่านั้น ไม่รวมหนี้ของหน่วยงานภาคการเงิน (Financial Operation) เนื่องจากหน่วยงานดังกล่าวถือเป็นตัวกลางในระบบเศรษฐกิจ (Financial Intermediary) ซึ่งการดำเนินงานมิใช่เพื่อการใช้จ่ายหรือลงทุนในภาคเศรษฐกิจจริง (Real Sector) แตกต่างจากการดำเนินงานของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินนโยบายที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ ความเป็นอยู่ของประชาชน และ GDP ของประเทศ ซึ่งการไม่นับหนี้ของหน่วยงานภาคการเงินเป็นหนี้สาธารณะนั้นสอดคล้องกับหลักปฏิบัติของการนับหนี้สาธารณะ (Public Debt) ของประเทศส่วนใหญ่เช่นกัน

๒. การแก้ไขนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” โดยตัดรัฐวิสาหกิจประเภท (ค) ซึ่งได้แก่ บริษัทจำกัดและบริษัทมหาชน จำกัด ซึ่งมีสถานะเป็นบริษัทลูกของรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ/หรือ (ข) ออก จะทำให้นิยามของรัฐวิสาหกิจสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของกระทรวงการคลังและสะท้อนภาระหนี้สาธารณะที่แท้จริงของภาครัฐ เนื่องจากรัฐบาลดำเนินนโยบายสาธารณะ (Public Policy) ผ่านรัฐวิสาหกิจประเภท (ก) และ (ข) เท่านั้น โดยกระทรวงการคลังได้เข้าค้ำประกันเงินกู้ ปรับโครงสร้างหนี้ ชำระหนี้แทน และให้กู้ต่อ เพื่อสนับสนุนและลดต้นทุนทางการเงินจากการดำเนินนโยบายสาธารณะของภาครัฐผ่านรัฐวิสาหกิจดังกล่าว ในขณะที่รัฐวิสาหกิจประเภท (ค) เป็นกิจการที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นในการบริหารจัดการและความคล่องตัวในการแข่งขันทางธุรกิจ ซึ่งสามารถยุบเลิกได้เมื่อไม่มีความจำเป็น และความรับผิดชอบในหนี้ของบริษัทและบริษัทมหาชนจะเป็นไปตามสัดส่วนของผู้ถือหุ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงไม่ถือเป็น Contingent Liability ที่รัฐต้องเข้าไปชำระหนี้ หรือให้การสนับสนุน/ช่วยเหลือทางการเงินแก่หน่วยงานธุรกิจดังกล่าว ทั้งนี้ การแก้ไขดังกล่าวจะสอดคล้องกับนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ตามร่าง พ.ร.บ.วินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. และร่าง พ.ร.บ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้วเช่นกัน

๒. ผลกระทบต่อการกำกับดูแลหนี้ของหน่วยงานภาครัฐต่างๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การกำหนดให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) มีการวิเคราะห์ติดตามสถานะหนี้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และหนี้ของหน่วยงานภาคการเงิน (Financial Sector) ที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้ำประกัน ซึ่งไม่ได้นับรวมเป็นหนี้สาธารณะตามกฎหมาย และการเพิ่มอำนาจให้ สบน. สามารถเรียกข้อมูลหนี้และเอกสารที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานต่างๆ ได้ จะทำให้กระทรวงการคลังมีมาตรการทางกฎหมายในการกำกับดูแลหนี้สาธารณะ ตลอดจนหนี้ของหน่วยงานอื่นที่ไม่นับเป็นหนี้สาธารณะที่มีประสิทธิภาพ ทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลภาวะทางการเงินได้อย่างครบถ้วน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการประเมินภาวะความเสี่ยงและการกำหนดนโยบายทางการเงินการคลังของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้

๓. ผลกระทบต่อการดำเนินการของกองทุนบริหารเงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะและพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ (กองทุนฯ)

การขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ ตามร่างกฎหมายที่เสนอ จะช่วยให้กองทุนฯ มีช่องทางการลงทุนที่หลากหลายมากขึ้น และสร้างโอกาสให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดภาระต้นทุนการปรับโครงสร้างหนี้ของกระทรวงการคลังได้ นอกจากนี้ การขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ ให้มีความหลากหลายในผลิตภัณฑ์ตราสารหนี้จะช่วยเพิ่มบทบาทการลงทุนของกองทุนฯ ในตลาดตราสารหนี้ในประเทศ และจะมีส่วนช่วยในการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศให้มีสภาพคล่องเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการสนับสนุนและสอดคล้องกับภารกิจของ สบง. ในการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศให้เป็น ๑ ใน ๓ เสาหลักทางการเงิน

๔. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

(๑) ทำให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลหนี้สาธารณะและหนี้ของหน่วยงานที่ไม่ถือเป็นหนี้สาธารณะได้อย่างครบถ้วนครอบคลุม

(๒) การขยายกรอบการลงทุนของกองทุนฯ จะช่วยให้กองทุนฯ มีช่องทางการลงทุนที่หลากหลายมากขึ้น และสร้างโอกาสให้ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดภาระต้นทุนการกู้เงินของกระทรวงการคลังได้

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
กระทรวงการคลัง

หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบ
การเสนอร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ และดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ (แนวทางการจัดทำและเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย)

สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ (สบน.) กระทรวงการคลัง ได้ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องต่อร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. วิเคราะห์ผลกระทบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน โดยดำเนินการเปิดเผยผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (www.lawamendment.go.th) ซึ่งมีหลักฐานการดำเนินการ ดังนี้

๑. หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็น

การรับฟังความคิดเห็นกฎหมายไทย
ร่างกฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบัน

หน้าหลัก การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็น ความเป็นมา วิธีการใช้งาน

เข้าสู่ระบบผ่านระบบ
เว็บไซต์กลางภาครัฐ
เข้าสู่ระบบด้วย
LawAmendment
เข้าสู่ระบบด้วย Facebook

มีข้อสงสัยหรือไม่?
มีข้อเสนอแนะหรือไม่?
สมัครสมาชิกใหม่
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

4305319
โทรศัพท์: 123 242 130 162
หมายเลข: 2017-07-26
11:04:53

W3C WAI-A WCAG 2.0

การวิเคราะห์ผลที่อาจเกิดขึ้นจากผลการรับฟังความคิดเห็นร่างกฎหมายไทย

คัดกรองตามตัวอักษร
ก ข ซ ค ด พ ง จ ฉ ช ซ ฌ ญ อ ฎ ฐ ฑ ฒ ณ ด ค ก ฑ ธ น บ ป ผ ฝ พ ฟ ภ ม ย ร ล ว ศ ช ล ห ฬ อ ฮ

แสดง # 10

ลำดับที่	ชื่อ	หน่วยงาน	จำนวน
1	สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	818
2	สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น (ร่าง) พ.ร.บ. กองทุนบำนาญเพื่อผู้สูงอายุ พ.ศ.	นางสาวมณฑา คุณาใจ	825
3	สรุปผลเมื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยทรัพย์สินของสภ. พ.ศ.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	876
4	รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ต่อร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	895
5	สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น (ระหว่างวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐) และสรุปการวิเคราะห์ผลกระทบในการออกกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับเพศ)	สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม	1026
6	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ว่าด้วยการให้อำนาจสืบค้นและเข้าถึงเอกสารหลักฐานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	993

หน้า 3 จาก 3
เดิม ก่อนหน้า 1 2 3 ต่อไป สิ้นสุด

หลักฐานการเปิดเผยการวิเคราะห์ผลกระทบ

การรับฟังความคิดเห็น กฎหมายไทย

ร่างกฎหมายใหม่
กฎหมายที่บังคับใช้ในปัจจุบันและอื่นๆ

ศูนย์รับฟังความคิดเห็น

หน้าหลัก | การวิเคราะห์ผลการรับฟังความคิดเห็นฯ | ความเป็นมา | วิธีการใช้งาน

ร่างกฎหมายหรือโปรเจกต์การรับฟัง
ความคิดเห็นของภาคี-กรรมา

ร่างกฎหมายที่อยู่ในร่างการรับฟัง
ความคิดเห็นขององค์กรสื่อ

จุดใจ **แชร์** เป็นคนแรกในนามเพื่อนของคุณที่ดูใจสิ่งนี้

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบ การเสนอ ร่าง พ.ร.บ. การบริหารหนี้สาธารณะ: (ฉบับที่...) พ.ศ. (Phase 1)

สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบ การเสนอ ร่าง พ.ร.บ. การบริหารหนี้สาธารณะ: (ฉบับที่...) พ.ศ. (Phase 1)

Attachments:
 สรุปการวิเคราะห์ผลกระทบ การเสนอ ร่าง พ.ร.บ. การบริหารหนี้สาธารณะ: (ฉบับที่...) พ.ศ. [73 Kb

ใช้ในงานนำเสนอ
เป็นไฟล์กลางทางฟรี
ใช้ร่วมกับ
Lawamendment
ใช้ร่วมกับ Facebook
สนใจสอบถาม?
ติดต่อสมาชิก?
สมัครสมาชิกใหม่
ดาวน์โหลดคู่มือการใช้งาน

4306023

โทรศัพท์: 025242130/162

เวลาให้บริการ: 09:00-17:00 น.

11/25/45

W3C WAI-A1 WCAG 2.0